

BANDERA

DEL POBLE CATALÀ

BUTLLETI POLITIC I D'INFORMACIO

Numero 4

15 de Maig de 1946

Cotitzacio; 1 pta.

BANDERA ENDINS

L'esforç constant per fer conèixer als catalans els nostres idearis ha estat la causa de que reduïssim l'espai destinat en les nostres publicacions a l'Organització i vida interior, limitant-nos a donar unes breus consignes. Estavem segurs que s'establiria un clima d'auto-disciplina, de màxim rendiment, de proselitisme espontani.

Ha estat així, ha nascut una disciplina gairebé sense directrius, ni emmotllaments fora d'aquells nuclis immediats damunt dels quals recau la major part de la tasca.

La creixença dels grups afectes, l'atenció que la nostra veu ha desvetllat, fan necessària avui una mirada al propi món interior per a reafirmar posicions, ideals i enfortir els vincles i preparar l'acollida als patriotes que ingressin en els nostres rengles.

. . .

Es del més gran interès per a tots conèixer el grau de vitalitat de la nostra organització, la fermesa dels seus propòsits i l'amplitud dels seus horitzons. Saber que creix lentament però amb seguretat i que es defineix a mesura que s'amplia d'acord amb el seu esperit popular i democràtic.

Recordem que la nostra organització es crea amb la missió de cobrir un buit. Aspirava a "revisar els idearis nacionalistes" i "fornir una moral nacional" inspirada en el sentiment del deure.

Tota la nostra tasca ha descansat damunt d'aquest dos puntals. Ara, un cop superada l'etapa inicial hem de convenir en que no ens equivocarem. Per tant, cal inisitar en la nostra actitud revisionista; preconitzar la Catalunya Gran i el contingut social del nostre nacionalisme; vetllar meticulosament - ja que d'aquesta cura en depen tot el nostre esdevenidor - la disciplina de l'organització i la moral dels que en un i altre lloc i militen.

Per nosaltres només compta el deure. Perseguiu el triomf, però no es el triomf el que ha de justificar-nos, sinó l'esforç. Per a nosaltres certs factors exteriors o del futur compten d'una manera molt relativa. Segurs de que per la patria el nostre sacrifici no serà estèril, allò que veritablement ens interessa és el rendiment. Proclamem arreu la nostra convicció íntima i defensem-la contra l'atac o l'indiferència amb la confiança de que si representa el sentiment nacional ha d'acabar per vencer.

. . .

S'imposa també la conveniència de seleccionar els nostres nuclis. Hem de ésser pocs i bons. La lluita clandestina exigeix condicions que no podem demanar a tothom. Cal establir una clara divisòria entre aquell simpatitzant que hem d'influenciar i l'homa ja format que pot compartir els nostres riscos i la nostra joia. En el primer grup hi volem a tot Catalunya; en el segon sols hi caben els que senten aquell foc interior que els fa imbatibles, els que estan a cobert de decepcions, d'alts i baixos d'entusiasme i defallen-